

ע"פ 18336/08/18 - קרולין כליבאט, ראיד כליבאט נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

עפ"א 18336-08-18 כליבאט ואח' נ' ישראל

בפני כבוד השופט דני צרפתי
המערערים
1. קרולין כליבאט
2. ראיד כליבאט
נגד
מדינת ישראל - משטרת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיכוב ביצוע צו סגירה שניתן על ידי בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת ר. שפילברג כהן), בהחלטתו מיום 6/8/2018 (בצ"א 18336-08-18) במסגרתה הורה בית משפט קמא על מתן צו הפסקה שיפוטי בהתאם לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח - 1968 (להלן: "**החוק**"), לסגירת עסק בשם "השניצליה" המשמש כבית קפה/מסעדה והמצוי באזור התעשייה רמת ישי (להלן: "**ההחלטה**" ו- "**העסק**", בהתאמה).

עיכוב הביצוע מבוקש עד למתן הכרעה בערעור שהוגש לבית משפט זה וקבוע, כך על פי בירור, ליום 24/1/2019.

העובדות

- נגד המבקשים - אב ובתו, הוגש ביום 1/8/2018 כתב אישום המייחס להם עבירת עיסוק ללא רישיון או היתר זמני (עבירה לפי סעיף 4 + 14 (א) לחוק) ובקשה לסגירת העסק בהתאם לסעיף 17 לחוק.
- לשלמות התמונה נציין כי בקשה לרישיון העסק הוגשה ביום 26/6/2018, כאשר החל ממועד זה גם החל העסק לפעול.
- העסק פעל (כאמור ללא רישיון עסק) עד ליום 8/7/2018 בלבד, אז נסגר על פי צווי סגירה מינהליים, לרבות לאחר אירוע ירי על העסק לכאורה, מיום 5/7/2018.
- עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למתן צו הפסקה שיפוטי עד תום ההליך הפלילי, על פי הסמכות בסעיף 17 לחוק כאמור.
- בית משפט קמא במסגרת הליכים לענין בקשת הסגירה, הורה (לרבות על פי הסכמה), על המשך סגירת העסק עד להכרעה בבקשה גופה.

4. בית משפט קמא במסגרת ההחלטה מושא בקשת עיכוב הביצוע, נעתר לבקשה והורה על סגירת העסק בצו שיפוטי, לאחר שנוכח, כי קיום העסק והמשך פעילותו עלול לסכן את שלום הציבור במידה ממשית וחריפה, זאת על בסיס מידע מודיעיני שהוצג המבסס רקע של סכסוך עברייני בין משפחת המבקש 2 לבין גורמים עברייניים אחרים, לרבות ההערכה כי הירי שצוין לעיל כוון כלפי העסק והמבקשים כחלק מסכסוך פעיל זה.

בית משפט בהחלטתו נתן דעתו לכך שעסקינן בעסק שפעל תקופה קצרה, נפתח ללא רישיון עסק כמו גם כי מעורבות מבקש 2 בעסק הוסתרה שלא בתום לב (כאשר למעורבות זו זיקה ישירה לסוגיית המסוכנות), זאת אל מול הנזקים הנטענים כתוצאה מהמשך סגירת העסק מההיבט הכלכלי, על ההשקעות שהושקעו בעסק על ידי המבקשים על פי הנתען.

5. בד בבד עם הגשת ערעור כנגד ההחלטה הוגשה הבקשה שבפני לעיכוב ביצוע, כאשר הבקשה כבקש במעמד צד אחד נדחתה על ידי כב' השופט סבאג תוך ציון כי עסקינן בבקשה המתייחסת לעסק סגור והבקשה נקבעה לדיון במעמד הצדדים בפני אתמול (14.8.18).

6. **ב"כ המבקשים** טוען כי העסק נסגר שלא כדין עקב ביצוע מעשה תרמית של משטרת ישראל וכי אין כל בסיס לאותן הערכות מודיעין ומידע מודיעיני, באשר לסכנה לשלום הציבור מפעילות העסק, לרבות לאור זהות המבקש 2, כמו גם הטענות לסכסוכים עברייניים וכדומה.

עוד רואים המבקשים להדגיש כי הם פעלו להשיג את כל האישורים הדרושים לקבלת רישיון העסק וכי הסיבה היחידה שרישיון כאמור לא הונפק היא סירוב משטרת ישראל שלא כדין ומנימוקים זרים, לאשר את מתן הרישיון כאמור.

במשמע מטעון זה מבקשים המבקשים להקהות מחומרת העובדה כי עסקינן בעסק שנפתח והתנהל עד שנסגר ללא רישיון.

מכל מקום, מדגיש ב"כ המבקשים כי העדרו של רישיון עסק אינו מקנה כשלעצמו עילה לסגירת עסק לפי סעיף 17 אשר צריך לעשות בו שימוש במשורה בלבד.

7. לטענת המבקשים תוך פירוט שראו להרחיב בענין לרבות על סמך פרשנות כזו או אחרת לפרפראזות שנמסרו, הירי מיום 5/7/2018 כלל לא כוון למבקשים אלא למועדון סמוך בו שהו לטענתם בני משפחת חמד, המשפחה היריבה הנטענת, כשמכל מקום משטרת ישראל עמדה בסירובה למתן הרישיון ממילא עוד טרם אירוע הירי.

ב"כ המבקשים מפנה לכך כי לאורך כל תקופת ההשקעות לקראת הקמת העסק, לא ראתה משטרת ישראל להציג עמדתה כנגד פתיחת העסק, דבר שלטעמו מחזק את הטענה כי המשטרה פועלת ממניעים זרים.

8. עוד לטענת ב"כ המבקשים, ניתן לאיין את הסכנה לשלום הציבור באמצעים חמורים פחות, תוך שהוא מפנה לכך כי בעסק הותקנו 6 מצלמות היכולות לאפשר פיקוח מלא של משטרת ישראל, מבלי לנקוט

צעד חריף של סגירת העסק.

9. על פי ב"כ המבקשים, משעה שלא היתה הצדקה לטעמו לסרב למתן רישיון העסק, כמו גם נכון לראות את צווי הסגירה המינהליים והשיפוטיים כבלתי מוצדקים, מוצדק לצורך הבקשה שבפניי להתייחס לעסק כעסק שלא נסגר.

10. **ב"כ המשיבה** מתנגדת מכל וכל לבקשה, תוך שהיא מדגישה את פוטנציאל המסוכנות הטמון בפתיחת העסק. לטעמה מתן עיכוב ביצוע לצו השיפוט ישר בו לפגוע במוסדות האכיפה ולאין את שלטון החוק ולהביא למצב שחוטא יוצא נשכר.

11. עוד מצינת המשיבה כי מתן צו עיכוב כמבוקש משמעותו בענייננו צו עשה מטעם בית משפט המורה על פתיחת עסק סגור אשר התנהל ללא רישיון ואין כל מקום למתן צו שכזה. בהקשר זה מדגישה המשיבה כי כאמור הערעור קבוע לחודש ינואר וכפועל יוצא מכך המשמעות היא פתיחת עסק ללא רישיון לתקופה כה ארוכה.

12. לטעמה של המשיבה, החלטת בית משפט קמא באשר למסוכנות הנשקפת לציבור מפתיחת העסק מבוססת היטב בראיות שהוצגו בפניו, לרבות הראיות בדבר סכסוך העבריינים הפעיל, המסוכנות הנשקפת ממשיב 2 וכן הממצאים על כך שהמבקשת 1, בתו של מבקש 2, הינה למעשה אשת קש עבור אביה לניהול העסק.

כפועל יוצא מהאמור, טוענת המשיבה כי סיכויי הערעור אפסיים.

דין והכרעה

13. **לאחר בחינה, אני רואה לדחות את הבקשה שבפניי, אשר ספק אם יש מקום בכלל לכנותה כ"בקשה לעיכוב ביצוע" בנסיבות ענייננו וזאת מעיקרי הנימוקים המפורטים להלן.**

14. הבקשה שבפניי ככל בקשה מסוג זה נבחנת על פי שני מבחנים מצטברים, ביניהם יחסי גומלין, האחד שאלת מאזן הנוחות והנזק הבלתי הפיך והשני שאלת סיכויי הערעור.

15. בכל הנוגע לשאלת מאזן הנוחות, נדמה כי לא יכול להיות ספק כי דין הבקשה להידחות, כשלטעמי גם לא היה מקום להגשת הבקשה;

16. הבקשה בענייננו משמעותה מתן צו עשה לפתיחת עסק סגור אשר כאמור פעל תקופה קצרה ולמעשה אינו פועל והוא בבחינת עסק סגור מאז 8/7/2018 על פי צווים מינהליים שהוצאו נגדו.

משכך, הבקשה משמעותה שינוי מצב קיים זאת עד להכרעה בערעור, כאשר בקשה זו ניתן להיעתר לה רק מנימוקים חריגים אשר ענייננו אינו בא בגדרם.

17. זאת ועוד, הבקשה משמעותה מתן צו עשה לפתיחת עסק על אף שהוא התנהל ויתנהל ללא רישיון עסק, בבחינת מתן גושפנקא על ידי בית המשפט לפתיחת עסק ללא רישיון.

18. שלישית וזה עיקר בענייננו, משמעות הבקשה הינה שבית המשפט יורה לפתוח עסק ללא רישיון, אשר נקבע לגביו על ידי הגורמים המוסמכים לכך - משטרת ישראל על גורמי המודיעין שלה, כי התנהלותו יש בה לסכן את בטחון הציבור .

קביעה זו של הגורמים המוסמכים ואשר בגינה לא ניתן לעסק רישיון, נבחנה באופן מעמיק על ידי בית משפט קמא ואושרה על ידו לאחר בחינה כאמור וכפי שאתייחס בתמצית להלן עת אבחן את שאלת סיכויי הערעור.

כאן המקום להבהיר כי הקביעה הנ"ל של בית המשפט במצטבר לא נבחנת בראי של שאלת סיכויי הערעור אלא בראי שאלת מאזן הנוחות, כשלדברים משקל רב יותר במסגרת זו.

בהקשר זה למעשה יש לבחון מחד את אינטרס המבקש אל מול האינטרס הציבורי על רקע הסכנה לשלום הציבור כמפורט, ובהקשר זה ברור אם כן כי הכף נוטה באופן מלא לטובת המשך סגירת העסק.

19. אל מול כל השיקולים כבדי המשקל שפורטו לעיל המצדיקים כל אחד בנפרד ובוודאי הצטברותם את דחיית הבקשה על בסיס מבחן מאזן הנוחות, המבקש שבפני לא הצביע על כל נימוק ובוודאי לא נימוק ראוי המצדיק מתן צו עשה לפתיחת העסק אותו בחר מלכתחילה לפתוח שלא בתום לב וללא רישיון עסק כדיון.

כאן המקום לציין כי גם ב"כ המבקש עצמו ראה להבהיר כי אין בנימוק הכלכלי בדמות ההשקעות שהשקיע וכדומה כדי להוות נימוק המטה את הכף אל מול הנימוקים המצדיקים את סגירת העסק, ככל שיוכחו כנכונים לשיטתו (כאשר בענין זה הבהיר כי הטיעונים לענין ההשקעות תכליתם להצביע על כך שמשטרת ישראל ידעה גם ידעה כי המבקשים מתכוונים לפתוח עסק ולא התריעו לשיטתם מבעוד מועד).

20. לאור החשש הממשי והחריף לפגיעה לשלום הציבור והנימוקים הנוספים שפירטתי לעיל, אין מקום בנסיבות ענייננו להסתפק בהתקנת אמצעי בקרה (אותן מצלמות להן טען המבקש ועוד), זאת במקום סגירת העסק.

21. אשר על כן, די במסקנות העולות על פי מבחן מאזן הנוחות, על מנת לדחות מכל וכל את בקשת המבקש לאפשר לו פתיחת עסקו וזאת עד להכרעה בערעור.

22. משהגענו עד הלום למעשה התייתר הצורך בקיום דיון בשאלת סיכויי הערעור, זאת משעה שדי בנימוקים כבדי המשקל בסוגיית מאזן הנוחות על מנת לדחות את הבקשה ואפילו היה מוכח בפנינו, שלא כבענייננו, כי סיכויי ערעור המבקשים ממשיים.

23. למרות האמור, אולי בבחינת מעבר לנדרש ורק על מנת שהנייר לא יימצא חסר, אני רואה להתייחס בתמצית לסוגיית סיכויי הערעור.

24. כאן המקום להקדים כי ב"כ המבקשים בטיעוניו בפני הבהיר למעשה כי הוא אינו חולק על המסקנה לפיה ככל שמוכח סיכון לשלום הציבור קיימת הצדקה לסגירת העסק וכל שיקולי הנגד נדחים מפני האמור. טענתו המרכזית אם כן במסגרת הערעור ובפניי הינה שלא היה בסיס לקביעה שהפעלת העסק

יש בה לסכן את שלום הציבור.

25. בית משפט קמא קיים דיון בבקשה במסגרתו גם הגישה המשרטה לעיון בית המשפט שני תיקי חקירה אשר עיינתי בעיקריהם אף אני והמלמדים על הבסיס לעמדת משרת ישראל לסרב להפעלת העסק לאור סכנה ממשית לשלום הציבור וכן המבססים את החשש כי אירוע הירי ארע בעטיו של המבקש 2.

26. בית משפט קמא הקדים וקבע בהחלטתו באופן מבוסס, כשהדברים על פי בחינתי עולים מחומר הראיות שהוצג, כי המבקש 2 הוא אכן לכל הפחות שותף פעיל בעסק ולענייננו כי פעילות זו על רקע השתייכותו למשפחה פעילה בתחום הפשיעה והסכסוכים בהם נתונים המבקש ומשפחתו מול גורמים עברייניים אחרים, מבססת את המסוכנות העולה מפעילות העסק.

27. ההחלטה המפורטת של בית משפט קמא הנסמכת על הבסיס הראייתי המצוי בחומר החקירה, בחוות הדעת המודיעינית, לרבות הפרפראזות הגלויות ולפיהן שוכנע כי המשך פעילות העסק עלולה לסכן את שלום הציבור, כאשר זו גם חוות הדעת שהוצגה במסגרת הבקשה למתן רישיון העסק על ידי הגורמים המוסמכים במשרת ישראל, הינה החלטה מבוססת, נסמכת על מארג ראיות רחב דיו וספק אם יש סיכוי באשר לטענות הערעור המועלות כנגד הדברים.

28. ההערכות בכל הנוגע לאירוע הירי הינן בבחינת נדבך נוסף המחזק את המארג הראייתי באשר למסוכנות העולה מהפעלת העסק לאור זהות מפעילו (המבקש 2 דנן), כאשר הטענות שהעלה ב"כ המבקש והערכותיו כי הירי לא כוון לעסקו של המבקש 2, נסותרות באופן ממשי בחומר הראיות שהוצג ועיינתי בו.

אוסף כי העובדה שאירוע הירי התרחש רק מספר ימים לאחר שנפתח העסק, ומבלי שהמבקשים ראו להתלונן על אירוע הירי למרות שנכחו במקום עת התרחש האירוע, מבססים הן את עוצמת המסוכנות והן את ההערכה כי אירוע הירי כוון אליהם.

29. כאן המקום להבהיר ונדמה שעל כך אין מחלוקת, כי בית המשפט היה מוסמך ומחויב להסתמך על המידע המודיעיני, זאת בהתאם לחריגים שנקבעו בענין במסגרת רע"פ 4384/13 **מדינת ישראל נ' מיאו והאו בע"מ** (3.3.14) וכן ע"פ 8696/14 **אורטל בן מוחה נ' מדינת ישראל** (21.12.14).

30. כאן המקום לציין כי לא היה כל מקום להתנסחות ולהשתלחות של ב"כ המבקשים כלפי משרת ישראל ועל כל פנים לא מצאתי כל בסיס לטענות שהועלו בענין, גם אילו אניח שאלו הועלו באופן ענייני. בהתאם אין כל מקום לגרוע מחזקת התקינות העומדת למשרת כגורם מוסמך וכפועל יוצא מכך למשקל הסגולי הגבוה שיש לייחס להערכותיה והמלצותיה, לרבות לשאלת המסוכנות לשלום הציבור.

31. בצדק שקל בית המשפט, כשיקול רלבנטי נוסף במסגרת החלטתו, את העובדה כי לפנינו עסק שפעל מראש ללא רישיון עסק וגם זאת לתקופה לא ארוכה וכי עובדה זו הכרח ותיזקף לחובת המבקשים.

32. לסיכום אם כן, נוכחתי כי מדובר בערעור שסיכויי אינם גבוהים וגם בנקודה זו אם כן אין הכף נוטה

לטובת המבקשים, וגם מטעם זה מן הדין לדחות את הבקשה.

33. לאור התוצאה ודרך ההתנהלות, אני מחייב את המבקשים יחד ולחוד בהוצאות המשיבה בסכום כולל של 7,500 ₪.

ניתנה היום, ד' אלול תשע"ח, 15 אוגוסט 2018, בהעדר
הצדדים.